

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή Β' Ματθαίου – Ματθ.4, 18-23 (14/6/2015)

Η ανταπόκριση στην κλήση του Χριστού

Τή λίμνη τῆς Τιβεριάδος διάλεξε ὁ Κ ριός μας γιά νά ἐγκαινιάσει τήν ἐπίγεια δημόσια δράση του, προβαίνοντας στην κλήση τῶν μαθητῶν. Αὐτήν ἀκριβῶς τήν κλήση περιγράφει ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαίος στή σημερινή Εὐαγγελική περικοπή. Οἱ ψαράδες τῆς Γαλιλαίας, Πέτρος, Ανδρέας, Ἰάκωβος καί Ἰωάννης, ἦταν οἱ πρῶτοι πού ἀνταποκρίθηκαν στήν καταλυτική ὅσο καί περίεργη πρόσκληση τοῦ Ἰησοῦ, «*Δεῦτε ὀπίσω μου καί ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων*». Κι ἐκεῖνοι, «*εὐθέως, ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολο θησαν αὐτῷ*».

Τὰ παραπάνω λόγια ἀποκαλ πτουν τήν ἄμεση ἀνταπόκριση τῶν μαθητῶν καί τήν σαφή ἀποφασιστικότητά τους νά ἐγκαταλείψουν τήν, ἕως ἐκείνη τή στιγμή, ζωή τους, τὸ ἐπάγγελμα καί τίς οἰκογένειές τους καί νά βαδίσουν πρὸς τὸ ἄγνωστο, συνεπαρμένοι ἀπὸ ἐκείνον πού, μὲ ἓνα Του λόγο, ἔμελλε ν' ἀλλάξει τή ζωή τους, ἀλλά καί τήν πορεία ὅλου τοῦ κόσμου. Ο τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο οἱ μαθητές ἀνταποκρίθηκαν στὸ κάλεσμα τοῦ Ἰησοῦ καθορίζει καί προσδιορίζει καί τή δική μας στάση, τῶν Χριστιανῶν ὅλων τῶν ἐποχῶν, ἀπέναντι στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καί στίς ἐπιταγές τοῦ Εὐαγγελίου Του. Η στάση τῶν Αποστόλων μᾶς προσφέρει δ ο βασικά στοιχεία πού θὰ πρέπει νά ἐμπνέουν καί τή δική μας ζωή.

Τὸ πρῶτο στοιχεῖο εἶναι ἡ προθυμία. Νά μᾶς διακρίνει ὁ ζήλος, ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ ἀγάπη καί ἡ ἀφοσίωση στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Σὲ ἄλλο σημεῖο τῆς Καινῆς Διαθήκης ὁ Ἄπ. Πα λος, καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους νά εἶναι θερμοὶ στήν πίστη καί στήν ἀγάπη πρὸς τὸν Ἰησοῦ. Καί αὐτό, γιατί χωρὶς τίς παραπάνω ιδιότητες δὲν εἶναι δυνατόν νά τηρηθεῖ ὁ Νόμος τοῦ Χριστοῦ, δὲν κατακτᾶται ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, δὲν εἶναι δυνατόν νά βιωθεῖ ἡ Χριστιανικὴ ζωή.

Τὸ δε τερο στοιχεῖο εἶναι ἡ ἀνταπάρνηση. Οἱ Μαθητές πρόθυμα καί ἀνεπιφ λακτα ἄφησαν τὰ πάντα καί ἀκολο θησαν τὸ Χριστό καί ἡ ἀποστολική τους πορεία σφραγίστηκε ἀπὸ τὸ πνε μα θυσίας καί ἀνταπάρνησης. Αὐτὰ τὰ στοιχεῖα πρέπει ν' ἀποτελοῦν καί γνωρίσματα κάθε Χριστιανοῦ, γιατί εἶναι τὸ θεμέλιο τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς. Αντίθετα, τὴ Χριστιανικὴ ζωή φθεῖρει καί ἀλλοιώνει ὁ ἀτομισμός καί ἡ ἐγωπάθεια.

Αλλά, σὲ ποιὲς ἐκφράσεις τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς ὀφείλουμε νά δείχνουμε προθυμία καί ἀνταπάρνηση;

Καταρχάς, στήν προσευχή καί στή λατρεία. Νά λατρε ουμε τὸ Θεό μὲ πρόθυμη διάθεση καί ἀγάπη, ἄρνο μενοι τήν ἄνεση ἢ τήν

ξεκορασσή μας. Νὰ διαθέτουμε χρόνο γιὰ τὸ Θεό. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σπαταλοῦμε τὸν πολ τιμο χρόνο μας σὲ οἰεσδήποτε ἀσχολίες καὶ νὰ μὴν ἀφιερώνουμε ἔστω λίγα, μὰ θερμά, λεπτά τῆς ὥρας, γιὰ τὴν ἄμεση ἐπαφή καὶ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Δημιουργό μας.

Οφείλουμε, ἐπίσης, νὰ δείχνουμε προθυμία στὴ μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι ἡ πηγή μὲ τὸ γάργαρο καὶ ζωηφόρο νερό τῆς πίστεως μας, τὸ ὁποῖο εἶναι ἰκανό νὰ μᾶς κρατήσῃ πνευματικὰ ζωντανοὺς μπροστὰ στὴν ὀλική κατάρρευση κάθε πνευματικῆς ἀξίας τοῦ καιροῦ μας.

Χρειάζεται, ὅμως, προθυμία καὶ ζήλος καὶ στὴν ἐκτέλεση καλῶν ἔργων. Ἡ ἐφαρμογή καὶ ἡ μαρτυρία τῆς πίστεως πραγματώνονται μὲ τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης, τὰ ἔργα τοῦ χρέους, κυρίως ἀπέναντι σ' ἐκείνους ποὺ βιώνουν τὴν ἀνέχεια, τὴ δυστυχία καὶ τὴν κακοπάθεια σ' αὐτὴ τὴ ζωή. Οἱ συνειδητοποιημένοι Χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ συμπαραστέκονται στὶς ἀνάγκες καὶ στὸν πόνο τῶν ἀδελφῶν τους, ἐκδηλώσεις ποὺ ἀντανακλοῦν στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ παράδειγμα τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εἶναι σαφές. Ἡ νωθρότητα, ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ ἀμέλεια δὲν πρέπει νὰ χαρακτηρίζουν τὴ Χριστιανικὴ μας ζωή. Αντίθετα, τὸ πνεμα τῆς θυσίας, τῆς προθυμίας καὶ τῆς αὐταπάρνησης εἶναι ἐκεῖνο ποὺ θὰ μᾶς καταστήσῃ γνησίους Χριστιανοὺς καὶ ἀληθινοὺς συνεχιστὲς τῆς Αποστολικῆς παρακαταθήκης. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.